

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului V.

Str. Ștefan cel Mare, nr. 56, V., jud. V.
Tel : + 0235 316141, 0235 314143/429
Fax : + 0235 317067
e-mail : admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA nr. ,.....
privind soluționarea contestației depusă de
S.C.S.D.G. SRL
înregistrată la DGFPV. sub nr.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V., prin Compartimentul soluționare contestații, a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală III prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice V. sub nr....., asupra contestației nr....., formulată de S.C. S.D.G. SRL, cu sediul în localitatea V., str. județul V., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr....., având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr. RO

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.

Obiectul contestației îl reprezintă suma de **S1lei** compusă din :

- **penalități de întârziere aferente TVA, în sumă de S2lei ;**
- **impozit pe venituri din dividende, în sumă de S3lei ;**
- **majorări de întârziere aferente impozitului pe dividend, în sumă de S4lei ;**
- **penalități de întârziere aferente impozitului pe dividend, în sumă de S5lei.**

Contestația a fost depusă în termenul legal, prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr., respectiv data de 17.05.2013, așa cum rezultă din adresa nr. din 25.04.2013 de înaintare a titlului de creanță contestat și de data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. – Registratura generală, respectiv data de 17.06.2013.

Menționăm că împotriva societății, nu s-a depus plângere penală .

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 alin. (1) și art.209 alin.(1) lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, compartimentul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V. este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.D.G. SRL contestă:

- **Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. și are ca obiect, suma de S1lei compusă din :**

- **penalităţi de întârziere aferente TVA, în sumă de S2 lei ;**
- **impozit pe venituri din dividende, în sumă de S3lei ;**
- **majorări de întârziere aferente impozitului pe dividend, în sumă de S4lei ;**
- **penalităţi de întârziere aferente impozitului pe dividend, în sumă de S5lei.**

În susţinerea contestaţiei, societatea invocă următoarele argumente :

1.Referitor la penalităţile de întârziere aferente TVA, în sumă de S2 lei, societatea susţine că în urma inspecţiei fiscale au fost stabilite pentru diferenţa suplimentară de plată de S5lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, S6lei majorări şi dobânzi aferente şi S2 lei penalităţi de întârziere, însă în ceea ce privesc penalităţile de întârziere consideră că au fost greşit calculate, în sensul că, conform dispoziţiilor invocate de organul de inspecţie, respectiv art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu completările şi modificările ulterioare, se precizează :

“ ART. 120¹

Penalităţi de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligaţiilor fiscale se sancţionează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadenţă a obligaţiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalităţii de întârziere se stabileşte astfel:

[...]

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalităţii de întârziere este de 15% din obligaţiile fiscale principale rămase nestinse;[...]”, ori 15% din obligaţia fiscală principală, respectiv din S5lei rămasă nestinsă după împlinirea termenului este în cuantum de S10lei şi nicidecum de S2 lei, calculate de organul de control.

2. Referitor la impozitul pe veniturile din dividende, organul de control stabileşte diferenţă suplimentară de plată în sumă de S7 lei, aferentă unei baze de S8 lei considerată drept dividend, compusă din :

- S9lei, reprezentând bunuri achiziţionate în favoarea asociaţilor ;
- S11 lei, reprezentând avansuri ridicate de asociaţi pentru achitarea dividendelor ;
- S12 lei, reprezentând avansuri pentru achiziţionarea ulterioară a două terenuri.

Cu privire la suma de S12 lei contestată, se consideră că în mod nelegal şi netemeinic organul de control nu a luat în calcul cele două tranzacţii ca având un scop economic în cadrul societăţii şi a reîncadrat plăţile efectuate prin casă, tratând sumele drept dividend şi stabilind impozitul aferent.

Motivaţiile organului de control că, societatea nu a prezentat documente prin care să facă dovada că cele două terenuri pe care intenţionează să le achiziţioneze vor avea un scop economic în cadrul firmei şi faptul că cele două antecontracte nu sunt autentificate sunt nefondate, fiind o simplă apreciere, care nu are putere de lege şi fără a se preciza ce documente trebuiau prezentate în susţinerea operaţiunilor contabile.

Nesocotirea celor două antecontracte de vânzare – cumpărare pe considerentul că nu sunt autentificate încalcă principiul securităţii raporturilor juridice, dar şi principiul consensualismului.

Antecontractul nu transferă dreptul de proprietate ci dă naştere la un drept de creanţă şi la obligativitatea de a încheia în viitor un contract de vânzare – cumpărare.

Legiuitorul impune forma autentică pentru actele translativ de proprietate, iar antecontractele de vânzare – cumpărare nu sunt acte translativ de proprietate şi pentru care legiuitorul nu impune respectarea vreunei condiţii de formă pentru valabilitatea lor.

Astfel, în ceea ce priveşte modalitatea de exteriorizare a voinţei părţilor, în materia promisiunii bilaterale de vânzare – cumpărare, îşi găseşte aplicarea principiului consensualismului, ca regulă de drept conform căreia simpla manifestare de voinţă este suficientă pentru ca actul juridic să ia naştere în mod valabil, nefiind necesară respectarea unei forme speciale.

În susţinerea contestaţiei, societatea depune la dosarul contestaţiei contractul de vânzare – cumpărare autentificat sub nr. ,,,,, , contract ce vădeşte materializarea voinţei

părților așa cum a fost exteriorizată prin antecontractul de vânzare cumpărare nr.37/07.01.2013 și care privește achiziționarea terenului în suprafață de 2000 m.p. de la numitul GM, în schimbul unui preț de S11 lei din care S12 lei sumă achitată la data încheierii antecontractului.

Referitor la cel de-al doilea antecontract de vânzare – cumpărare nr....., părțile vor întreprinde toate măsurile pentru obținerea actelor necesare la perfectarea contractului de vânzare – cumpărare.

Pentru aceste considerente S.C. S.D.G. SRL, apreciază că în mod nelegal organul de control a stabilit impozit pe dividend aferent sumei de S12 lei și a accesoriilor aferente.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de și înregistrat sub nr.261, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., contestată parțial, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală III au stabilit în sarcina S.C. S.D.G. SRL, următoarele obligații suplimentare de plată contestate :

- **penalități de întârziere aferente TVA, în sumă de S2 lei ;**
- **impozit pe venituri din dividende, în sumă de S3lei ;**
- **majorări de întârziere aferente impozitului pe dividend, în sumă de S4lei ;**
- **penalități de întârziere aferente impozitului pe dividend, în sumă de S5lei.**

Taxa pe valoarea adăugată

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, în urma inspecției fiscale s-a stabilit o diferență suplimentară de plată în sumă de S5lei.

Pentru această diferență s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de S6lei, conform art.120, alin. (1) și alin.(7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și o penalitate de întârziere de 15 % aplicată o singură dată asupra obligației rămase nestinse după 90 de zile, în sumă de S2 lei, conform art.120¹ al aceluiași act normativ, calcul prezentat în anexa nr.1 din raport.

Impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice

Referitor la impozitul pe veniturile din dividende, în sumă de S3lei, este aferent unei baze impozabile în sumă de S12 lei.

În luna ianuarie 2013 societatea face plăți prin casă în favoarea asociatului în sumă de S12 lei, înregistrând nota contabilă 542 = 5311 – S12 lei.

Aceste plăți au fost efectuate în vederea achitării unor avansuri pentru achiziționarea ulterioară a două terenuri.

Pentru această operațiune societatea a prezentat două „Antrecontracte de vânzare – cumpărare teren” încheiate între S.C. S.D.G. SRL și două persoane fizice, antecontracte care nu sunt autentificate la notariat, iar plata către persoanele fizice s-a efectuat pe bază de „Proces Verbal predare – primire”.

Deoarece societatea nu a prezentat documente prin care să facă dovada că cele două terenuri pe care intenționează să le achiziționeze vor avea scop economic în cadrul firmei, precum și faptul că cele două antecontracte nu sunt autentificate, organul de control, în conformitate cu prevederile art.11, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, nu a luat în considerare cele două tranzacții și au reîncadrat plățile prin casă în sumă de S12 lei ca fiind dividende, conform prevederilor art. 7, alin.(12) din Legea nr.571/2003, motiv pentru care s-a calculat impozit aferent în sumă de S3lei.

Pentru diferența suplimentară de plată în sumă de S3lei s-au calculat dobânzi de întârziere în sumă de S4lei și penalități de întârziere în sumă de S5lei.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de societate și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la penalitățile de întârziere aferente TVA în sumă de S2 lei, cauza supusă soluționării DGFPV. prin Compartimentul soluționare contestații este să se

pronunțe dacă organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal în sarcina S.C. S.D.G. S.R.L. obligația de plată în sumă de S2 lei.

Perioada verificată : 01.01.2010 – 28.02.2013.

În fapt, prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 25.04.2013 și înregistrat sub nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. contestată parțial de petentă, organele de inspecție fiscală din cadrul Di-recției generale a finanțelor publice a județului IV.- Activitatea de inspecție fiscală, au stabilit în sarcina S.C. S.D.G. S.R.L. obligația suplimentară de plată în sumă de S5 lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Pentru această diferență s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de S6 lei, conform art.120, alin. (1) și alin.(7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și o penalitate de întârziere de 15 % aplicată o singură dată asupra obligației rămase nestinse după 90 de zile, în sumă de S2 lei, conform art.120¹ al aceluiași act normativ, calcul prezentat în anexa nr.1 din raport.

S.C. S.D.G. SRL contestă modul de calcul al penalităților de întârziere, invocând că au fost calculate greșit, având în vedere mențiunea organului de control din Raportul de inspecție fiscală nr., precum că : „... organul de control a calculat o penalitate de 15% aplicată o singură dată asupra obligației rămase nestinse după 90 de zile”, considerând că 15% aplicată la suma de S5 lei rezultă o penalitate de întârziere în sumă de S12 lei și nicidecum de S2 lei stabilită de organul de control .

În drept, cu privire la calculul penalităților de întârziere sunt aplicabile prevederile art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

“ ART. 120¹*)

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

În raport cu aceste reglementări legale, penalitățile de întârziere se datorează pentru obligațiile fiscale principale neachitate la scadență, stinse sau nestinse, în cotele următoare :

- 5% pentru obligațiile suplimentare stinse în intervalul începând cu a 31-a zi până la cea de a 90 - a zi de la scadență ;

- 15 % din obligațiile suplimentare rămase nestinse după a 91-a zi de la scadență.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, respectiv a anexei nr.1 „ *Situație centralizatoare privind constituirea diferențelor și calculul accesoriilor la TVA*”, se reține că societatea datorează o diferență suplimentară de plată în sumă de S5 lei reprezentând TVA, aferentă perioadei verificate 01.01.2010 – 28.02.2013, pentru care datorează majorări și dobânzi de întârziere precum și penalități de întârziere.

Prin anexa nr.1 „ *Situație centralizatoare privind constituirea diferențelor și calculul accesoriilor la TVA*”, organul de inspecție prezintă foarte clar modul de stabilire a diferenței suplimentare, calculul majorărilor și dobânzilor de întârziere pe scadențe și în funcție de numărul de zile de întârziere, în schimb la penalitățile de întârziere se prezintă un calcul simplu, respectiv : „*total penalități 15% - suma la care se calculează S5 lei – penalități S2 lei*” .

Din acest calcul, nu se poate stabili pentru care din sume s-au calculat penalitățile, ținând cont de faptul că debitul suplimentar de S5lei este constituit din mai multe sume cu scadențe diferite și ce cote s-au aplicat, având în vedere faptul că în decizia de impunere nr., referitor la calculul penalităților de întârziere se menționează la pct.3.4.” *pentru diferența stabilită în sumă de S5lei, organul de inspecție a calculat o penalitate de 5 % respectiv 15 % aplicată o singură dată asupra obligației rămase nestinse după 90 de zile, în sumă de S2 lei, [...]”*, aspect susținut și de contestatoare.

Referitor la modul de calcul al penalităților de întârziere aferente sumelor suplimentare stabilite de inspecția fiscală, Direcția Generală de Coordonare Inspecție Fiscală a emis circulara nr.866761/29.11.2010, în scopul clarificării unor aspecte în acest sens, după cum urmează :

„ *Organele de inspecție fiscală vor stabili penalități de întârziere pentru sumele stabilite suplimentar și care se pot încadra definitiv în una din situațiile precizate de O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.*

Prin noțiunea se pot încadra definitiv se are în vedere că situația nu mai poate fi modificată în ceea ce privește cota de penalitate de întârziere după finalizarea inspecției fiscale.

La finalizarea inspecției fiscale se vor avea în vedere următoarele :

1. *În decizia de impunere organele de inspecție fiscală vor înscrie penalitățile de întârziere în cotă de 15% pentru orice impozit, taxă sau contribuție stabilită suplimentar și rămasă nestinsă după a 91-a zi de la scadență .*

2. *În cazul în care debitul suplimentar este constituit din mai multe sume cu scadențe diferite, penalitățile de întârziere se vor calcula dacă toate sumele care constituie debitul, au fiecare mai mult de 90 de zile.*

3. *În cazul în care cel puțin o sumă din componența unui debit nu îndeplinește această condiție, atunci organele de inspecție fiscală nu vor calcula și înscrie în decizia de impunere penalități de întârziere. În această situație se va anexa la decizia de impunere, o listă cu sumele și termenul scadent pentru fiecare, competența de a stabili penalitatea de întârziere revenind organului fiscal de administrare.*

[...]”

Având în vedere cele de mai sus, se reține că organul de control în mod greșit calculează penalitățile de întârziere în sumă de S2 lei, având în vedere faptul că debitul suplimentar în sumă de S5lei este compus din mai multe sume cu scadențe diferite și drept consecință, contestația va fi admisă pentru acest capăt de cerere, iar penalitățile de întârziere în sumă de S2 lei se vor anula, urmând a fi calculate de organul fiscal de administrare, respectiv Administrația Finanțelor PubliceV.

2. Referitor la impozitul pe dividend în sumă de S3lei, cauza supusă soluționării DGFPV. prin Compartimentul soluționare contestații este să se pronunțe asupra legalității încadrării în categoria dividendelor, a sumei de S12 lei plătită prin casă în luna ianuarie 2013 către asociatul societății S.D.G. S.R.L. ca avans pentru achiziționarea unor terenuri, iar la control societatea justifică suma cu două antecontracte de vânzare – cumpărare teren, neautentificate, încheiate cu două persoane fizice.

Perioadă verificată 01.01.2010 – 28.02.2013.

În fapt, în luna ianuarie 2013 societatea face plăți prin casă în favoarea asociatului în sumă de S12 lei ca avans pentru achiziția unor terenuri, înregistrând nota contabilă 542 = 5311 – S12 lei.

La inspecția fiscală efectuată în perioada 12.04.2013 – 25.04.2013, pentru justificarea acestei sume, societatea prezintă două Antecontracte de vânzare – cumpărare teren, neautentificate, și-anume :

- Antecontractul de vânzare – cumpărare teren nr. încheiat cu persoana fizică GM, pentru valoarea de S11 lei, din care achitat un avans în sumă de S12 lei;

- Antecontractul de vânzare – cumpărare teren nr., încheiat cu persoana fizică HL, pentru valoarea de 445.000 lei, din care achitat un avans în sumă de X lei .

Plata avansurilor către cele două persoane fizice s-a efectuat pe bază de Proces – Verbal predare – primire nr..... și respectiv nr.

Datorită faptului că societatea nu a prezentat documente prin care să facă dovada că cele două terenuri pe care intenționează să le achiziționeze vor avea un scop economic în cadrul firmei și datorită faptului că cele două contracte nu sunt autentificate, organul de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art.11, alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, nu a luat în considerare cele două tranzacții ca având scop economic în cadrul societății și au reîncadrat operațiunea de plată în sumă de S12 lei reprezentând avans către asociatul firmei, ca plată în favoarea acestuia, ca și dividend, pentru care au calculat un impozit aferent în sumă de S3lei(825.000 lei x 16%) și accesoriile aferente.

Societatea contestă această măsură, susținând că în mod nelegal și netemeinic organul de control nu a luat în calcul cele două tranzacții ca având un scop economic, măsură dispusă după o simplă apreciere care nu are putere de lege.

Nesocotirea celor două antecontracte de vânzare – cumpărare pe considerentul că nu sunt autentificate încalcă principiul securității raporturilor juridice, dar și principiul consensualismului.

În drept, referitor la înregistrarea operațiunilor în contabilitate se fac aplicabile prevederile art . 6 din Legea contabilității nr.82/1991, care precizează :

“ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Din conținutul acestor dispoziții legale, se reține că înregistrarea în contabilitate a oricărei operațiuni economico- financiară se face în baza unui document justificativ.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că, asociatul firmei ridică în luna ianuarie 2013 din casieria unității suma de S12 lei ca avans pentru achiziția unor terenuri.

Pentru înregistrarea acestei plăți în contabilitate, s-a efectuat articolul contabil 542 = 5311 –S12 lei.

Întrucât la data controlului(28.02.2013), suma de S12 lei figura în soldul contului 542, la solicitarea organului de control, societatea justifică această sumă cu două procese verbale de predare primire, și-anume :

- procesul verbal de predare – primire nr. 43/07.01.2013, încheiat în data de 07.01.2013 , între S.C. S.D.G. SRL și GM, cu ocazia predării respectiv primirii sumei de S12 lei, reprezentând avans cumpărare teren conform Antecontract de vânzare cumpărare nr.;

- procesul verbal de predare – primire nr. 287/28.01.2013, încheiat în data de 28.01.2013 , între S.C. S.D.G. SRL și HL, cu ocazia predării respectiv primirii sumei de Xlei, reprezentând avans cumpărare teren conform Antecontract de vânzare cumpărare nr.

Din analiza balanței sintetice la data de 28.02.2013, organul de soluționare constată că plata celor două avansuri de cumpărare teren în sumă de S12 lei către domnul GM conform proces verbal de predare – primire nr. și cel în sumă de Xlei către domnul HL conform proces verbal de predare – primire nr. nu sunt înregistrate în contabilitate.

Conform prevederilor Ordinului nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, plata avansurilor pentru imobilizari corporale se înregistrează în contul 232, după cum urmează :

„ Contul 232 "Avansuri acordate pentru imobilizări corporale"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența avansurilor acordate furnizorilor de imobilizări.

Contul 232 "Avansuri acordate pentru imobilizări corporale" este un cont de activ.

În debitul contului 232 "Avansuri acordate pentru imobilizări corporale" se înregistrează:

- valoarea avansurilor acordate furnizorilor de imobilizări corporale (404);

- [...] :

În creditul contului 232 "Avansuri acordate pentru imobilizări corporale" se înregistrează:

- valoarea avansurilor acordate furnizorilor de imobilizări corporale, decontate (404);

[...];

Soldul contului reprezintă avansurile acordate furnizorilor de imobilizări corporale, nedecontate.”

În cazul în care societatea efectua înregistrările contabile în conformitate cu prevederile legale de mai sus, s-ar fi născut dreptul de creanță al societății față de cele două persoane fizice precum și obligația acestora față de societate.

Ca urmare se reține că, simpla încheiere a unor Anteconcontracte de vânzare – cumpărare teren, care nu sunt autentificate și a unor procese – verbale de predare – primire care nu sunt înregistrate în evidența contabilă, nu reprezintă o condiție suficientă pentru a demonstra că aceste plăți au fost efectuate.

Pentru cele de mai sus și motivat de faptul că, în aceeași balanță sintetică la 28.02.2013, suma de S12 lei figurează în soldul contului 542 **"Avansuri de trezorerie"**, ca plăți din casă către asociatul firmei, în conformitate cu prevederile art.7, alin.(12) din Legea nr.571/2003, care definește că:

“ Dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică,”organul de soluționare contestației consideră că în mod corect și legal organul de control a procedat la considerarea acestor plăți ca fiind dividende.

În susținerea contestației, societatea depune la dosar contractul de vânzare cumpărare nr., încheiat cu domnul G M în baza Anteconcontractului de vânzare – cumpărare teren nr.

Valoarea contractului este de S11 lei, din care achitat în întregime suma de S12 lei.

Prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr..... și înregistrat la D.G.F.P.V. sub nr.12502 /21.06.2013, organul de inspecție fiscală consideră că societatea justifică o parte din avansul în sumă de S12 lei, respectiv suma de S12 lei achitată domnului GM, conform contract de vânzare -cumpărare nr.

Cum pentru diferența de avans în sumă de X lei, societatea nu prezintă un contract de vânzare - cumpărare legalizat, se propune menținerea măsurii dispusă prin Raportul de inspecție fiscală nr.

În speță, organul de soluționare contestației, este obligat să țină seama și de prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare care precizează:

„ Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

Art. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit acestor reglementări, organul de soluționare procedează la analiza documentelor suplimentare prezentate de petentă la dosarul contestației, respectiv a contractului de vânzare nr. încheiat între S.C. S.D.G. SRL în calitate de cumpărător și domnul GM în calitate de vânzător.

Obiectul contractului îl constituie vânzarea dreptului de proprietate asupra terenului arabil, identificat sub număr cadastral ... intabulat în cartea funciară nr..... a municipiuluiV., situat în intravilanul municipiuluiV., strada Decebal, în suprafață de 2000 m.p.

Prețul acestei vânzări este de S11 lei, achitat în întregime astfel : suma de S12 lei s-a achitat la data încheierii antecontractului de vânzare – cumpărare sub semnătură privată din data de 07.01.2013, restul de preț în sumă de Z lei achitat de cumpărător la data autentificării, respectiv data de 14.06.2013.

Contractul este autentificat, în urma căreia s-a achitat impozitul pe venitul din acest transfer imobiliar.

Drept urmare, considerăm că societatea justifică cu documente legale avansul de trezorerie în suma de S12 lei și pe cale de consecință contestația va fi admisă pentru suma de X lei(S12 lei x 16 %) reprezentând impozit pe venitul din dividend aferent și întrucât prin contestația depusă nu justifică cu documente legale și diferența de avans în sumă de Ylei, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și nemotivată cu documente legale pentru impozitul pe dividend în sumă de Zlei(X lei x 16%) stabilit suplimentar de plată de organul de inspecție fiscală.

3. Referitor la accesoriile nespicate de contestatoare, aferente impozitului pe dividend în sumă de S3lei, cauza supusă soluționării DGFPV. prin Compartimentul soluționare contestații este să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal în sarcina S.C. S.D.G. S.R.L. obligația de plată în sumă de A lei, reprezentând S4lei majorări de întârziere și S5lei penalități de întârziere.

În fapt, prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 25.04.2013 și înregistrat sub nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. contestată parțial de petentă, organele de inspecție fiscală din cadrul Di-recției generale a finanțelor publice a județuluiV.- Activitatea de inspecție fiscală, au stabilit în sarcina S.C. S.D.G. S.R.L. obligația suplimentară de plată în sumă de S7 lei, reprezentând impozit pe venituri din dividende.

Pentru această diferență s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de X lei, conform art.120, alin. (1) și alin.(7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și o penalitate de întârziere de 5 % respectiv 15 % aplicată o singură dată asupra obligației rămase nestinse după 30 de zile, respectiv 90 de zile în sumă de V lei, conform art.120¹ al aceluiași act normativ, calcul prezentat în anexa nr.1 din raport, calcul prezentat în anexa nr. 4 parte integrantă a Raportului de inspecție fiscală nr.

S.C. S.D.G. SRL contestă parțial impozitul pe venituri din dividende, respectiv suma de S3lei, aferent sumei de S12 lei și accesoriile aferente .

Având în vedere faptul că stabilirea de majorări și penalități de întârziere în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie, în raport cu debitul stabilit în sumă de S3lei, aceasta datorează majorări **de întârziere calculate de organul de inspecție fiscală în sumă de S4lei și penalități de întârziere în sumă de S5lei** ca măsură accesorie.

Conform principiului de drept „accessorium sequitur principale”, potrivit căruia bunul

accesoriu urmează soarta juridică a bunului principal și având în vedere că prin prezenta decizie, contestația privind impozitul pe venituri din dividende în sumă de S3lei, urmează a fi admisă pentru suma de 76.800 lei și respinsă pentru suma de 55.200 lei și pentru majorările de întârziere calculate de organul de control în sumă de S4lei, contestația va fi admisă pentru suma de 1.812 lei și respinsă ca neîntemeiată pentru suma de 1.303 lei.

Referitor la penalitățile de întârziere în sumă de S5lei, calculate de organul de inspecție fiscală prin aplicarea procentului de 5% asupra diferenței suplimentare de plată în sumă de S3lei, se fac aplicabile prevederile art.120^{^1} din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

“ ART. 120^{^1}*)

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

În raport cu aceste reglementări legale, penalitățile de întârziere se datorează pentru obligațiile fiscale principale neachitate la scadență, stinse sau nestinse, în cotele următoare :

- 5% pentru obligațiile suplimentare stinse în intervalul începând cu a 31-a zi până la cea de a 90 - a zi de la scadență ;

- 15 % din obligațiile suplimentare rămase nestinse după a 91-a zi de la scadență.

Din analiza anexei nr. 4 „*Situație centralizatoare privind constituirea impozitului pe dividende*”-parte integrantă a Raportului de inspecție fiscală nr., constatăm că organul de inspecție fiscală în mod eronat calculează penalități de întârziere în procent de 5% aplicat asupra diferenței suplimentare de S3lei, obligație care la data controlului(25.04.2013) rămâne nestinsă cu un număr de 59 de zile întârziere, motiv pentru care ca și la capitolul TVA, contestația urmează a fi admisă pentru acest capăt de cerere, iar penalitățile de întârziere în sumă de S5 lei aferente diferenței suplimentare în sumă de S3lei vor fi anulate, urmând a fi calculate de organul fiscal de administrare, respectiv Administrația Finanțelor PubliceV.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art. 216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

DECIDE

Art.1. Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulată de S.C. S.D.G. SRL, cu sediul în localitateaV., str., județulV., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.J....8, având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr. RO..., pentru obligațiile fiscale în sumă de Xlei reprezentând :

- impozit pe venituri din dividende în sumă de Z lei ;

- majorări de întârziere aferente impozitului pe dividend în sumă de Ylei , stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.

Art.2. Admiterea parțială a contestației formulată de S.C. S.D.G. SRL și anularea parțială a Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de

inspecția fiscală nr. FVS, pentru obligațiile fiscale în sumă de 89.240 lei, reprezentând:

- impozit pe venituri din dividende în sumă de M lei ;
- majorări de întârziere aferente impozitului pe dividend în sumă de N lei;
- penalități de întârziere aferente impozitului pe dividend în sumă de S5lei ;
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S2 lei.

Art.3. Decizia nr. ,..... privind soluționarea contestației formulată de S.C. S.D.G. SRL, cu sediul în localitateaV., str.7, județulV., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr....., având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr. RO ..., se comunică acesteia în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și la A.I.F.V..

Art.4. Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la TribunalulV. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,
. M...P

Red/dact. 4 ex.
D.B.